

សៀវភៅដានីយ៍លៃ — លេខមួយរយសាមសិបបួន

សំឡេងទំនាយនៃឆ្នាំ 1776, 1789, និង 1798៖

បទប្រឹក្សានៃដល់ការបោះតុល្យលើ 144,000

Jeff Pippenger

2024-03-14

ប្រវត្តិសាស្ត្រនៃឆ្នាំ 1776, 1789 និង 1798

បង្ហាញឲ្យឃើញប្រវត្តិសាស្ត្រនៃការបោះតុល្យរបស់មួយសតវត្សរ៍នៃសតវត្សរ៍នៃពាន់នាក់។

នៃលើកាលបរិច្ឆេទនីមួយៗនោះ សត្វពិធីនៃដីមាននិយាយ។ សញ្ញាសំខាន់បី

ដែលត្រូវបានគំរាងដោយការនិយាយបីដងរបស់សត្វពិធីនៃដី នោះ

រត់ស្របគ្នានឹងព្រះសូរសៀងបីរបស់ព្រះគ្រីស្ទ នៅថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001

ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2023 និងចាប់ផ្តើមអាទិត្យដល់នឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ។

ឧត្តមានសុចិត្តនៃក្នុងព្រះវិញ្ញាណ នៅថ្ងៃនៃរបស់ព្រះអម្ចាស់

ហើយបានឮនូវខាងក្រោយឧត្តមានសំឡេងដ៏ខ្លាំងមួយ ដូចជាសំឡេងក្រវែលវិវរណៈ

១:១០។

សញ្ញាសម្គាល់ដោយសំឡេងទាំងបីនោះនីមួយៗ

បញ្ជាក់អំពីការបន្តនិមិត្តរូបនៃការកើតឡើងនៃទីបី ដែលក៏ជាតួរឿងមានទីបំផុតពីរផងដែរ

ហើយត្រូវមួយគឺជាសំឡេងមួយ។

ចូរស្រក់ឲ្យខ្លាំង កុំសន្ទស័យចំឡើយ ចូរលើកសំឡេងរបស់អ្នកឲ្យដូចជាក្រវែល

ហើយបង្ហាញដល់ប្រជាជនរបស់យើងនូវការរំលងរបស់ពួកគេ

និងដល់រដ្ឋសត្វក្នុងយ៉ាកុបនូវអំពើហិង្សារបស់ពួកគេ។ អសោយ 58:1។

សំឡេងដែលទៅដល់ស្តីពីប្រវត្តិសាស្ត្រនៃថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ គឺជាសំឡេងរបស់

ស្ត្រីអ្នកយាមដល់ហៅអាដវិនទីស្ម័គ្រឡើងឲ្យកើតឡើងនូវការប្រឈមនឹងការបំបែកបុរាណរបស់យើង

ប៉ុន្តែតែងតែឆ្លើយតបនឹងអ្នកបដិសេធមិនព្រមដឹងនៃក្នុងផ្ទៃនោះឡើយ។

ដូច្នេះ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា ចូរអ្នករាល់គ្នាឈរនៅតាមផ្ទៃទាំងឡាយ

ហើយមើល ហើយសួររកផ្ទៃបុរាណទាំងឡាយ ថា តើផ្ទៃនៃអ្នកនោះឯណា

ហើយចូរដឹងនៃក្នុងផ្ទៃនោះ

នោះអ្នករាល់គ្នានឹងមានសេចក្តីសម្រាកដល់ព្រលឹងរបស់ខ្លួន។

ប៉ុន្តែពួកគេមាននិយាយថា យើងមិនព្រមដឹងនៃក្នុងផ្ទៃនោះទេ។ ម្យ៉ាងទៀត

យើងមានតែតាំងអ្នកយាមឲ្យដឹងនៃអ្នករាល់គ្នា ដោយនិយាយថា

ចូរស្តាប់សំឡេងក្រវែល ប៉ុន្តែពួកគេមាននិយាយថា យើងមិនព្រមស្តាប់ទេ។ យេរេមា 6:16,

17។

សំឡេងនៃខែកក្កដា ឆ្នាំ២០២៣ គឺជាការសំឡេងវិញនៃកិច្ចបម្រើរបស់ Future for America ដែលមានស្នាមដាក់តាំងពីការខកចិត្តលើកទីមួយ នៅថ្ងៃទី១៨ ខែកក្កដា

ឆ្នាំ២០២០។ ដូចជាការប្រកាសរបស់យ៉ូហានអំពីព្រះមេស៊ីដែលនឹងយាងមកក្នុងពេលឆាប់ៗ

ហើយដូចជាការប្រកាសរបស់ Justinian អំពីអតីតវិស្វកម្មដែលនឹងមកក្នុងពេលឆាប់ៗនៃ

Future for America បានកំណត់អត្តសញ្ញាណថា

អនាគតរបស់អាមេរិកហៀបនឹងត្រូវបានផ្តល់បុគ្គលិករៀងរាល់

នៅចុងបាត់បង់អាទិត្យយង់លើនឹងមកក្នុងពេលឆាប់ៗ
និងនូវការបន្តលើឡើងនៃត្រូវទើបរំពើរ នៅសញ្ញាសម្គាល់ផ្សារនោះ។
សំឡេងរបស់មនុស្សក្នុងនោះក្នុងទីរោងចក្រនោះ គឺជាសំឡេងខែកែកុកដា
ឆ្នាំ២០២៣។

សំឡេងទីពីរនៃវិវរណៈ ជំពូក ១៨

គួរឲ្យមានបន្តលើឡើងនូវពេលវេលាបាត់បង់អាទិត្យយង់លើនឹងមកដល់ឆាប់ៗនេះ
កាលណាការនិយាយរបស់នាគតាមរយៈសត្វពិជនៃដឹកចិត្តឡើង។ នៅចំណុចនោះ «លា»
គួរឲ្យមានវាយដាលចិត្តទីបី ហើយបន្ទាប់មក «លា» នឹងនិយាយ។ លា
គួរឲ្យមានវាយដាលចិត្តទីបី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ បន្ទាប់ពីថ្ងៃទី ៧ ខែតុលា
ឆ្នាំ ២០២៣ ហើយបន្ទាប់មកនឹងគួរឲ្យមានវាយដាលចិត្តទីបីនៅពេលវេលាបាត់បង់អាទិត្យយង់លើនឹងមកដល់ឆាប់ៗនេះ ដល់ជាកន្លងដល់វិនិយាយ។ ក្នុងសក្តិភាពរបស់បាឡាម
វាគួរឲ្យមានបង្កើនចេញពីផ្សារដោយទេវតាមួយ ហើយទេវតានោះតំណាងឲ្យទេវតាទាំងបួនដល់
លក្ខណៈបង្កប់នូវឧបទ្វីបទាំងបួននៃសុលាម ប៉ុន្តែនៅពេលវេលាបាត់បង់អាទិត្យយង់លើនឹងមកដល់ឆាប់ៗនេះ
លាន់តែសុលាមនិយាយដោយសំឡេងគួរឲ្យទើបរំពើរ ដល់ក៏ជារទេនាទីបីផងដែរ។

នៅទីនោះហើយ ដល់និមិត្តអំពីអ្វីសុលាម ដល់មានពន្យារពេលតាំងពីថ្ងៃទី 18
ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2020 និយាយឡើង ពីព្រោះនោះពេលនោះ
វានឹងលង់ពន្យារពេលទៀតហើយ។
មានសំឡេងជាច្រើននៅក្នុងអំឡុងពេលនៃការបោះត្រាលើមួយសន្លឹកប័ណ្ណពាន់នាក់
ហើយអំឡុងពេលនោះនាំមុខការិនីច្រើនបុរសគិតគូររបស់ព្រះ
ដល់ចាប់ផ្តើមនូវពេលវេលាបាត់បង់អាទិត្យយង់លើនឹងមកដល់។
ការិនីច្រើនបុរសគិតគូររបស់ព្រះ គួរឲ្យមានតំណាងដោយទេវតា អង្គ ជាមួយនឹងបាន៧។
អំឡុងពេលនោះចាប់ផ្តើមដោយការចាក់បង្កូរព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
ហើយវាតំណាងឲ្យការផ្ទេរចិត្តទីបីក្នុងថ្ងៃបុណ្យទី៥០
នៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគួរឲ្យមានចាក់បង្កូរ
ហើយអណ្តាតភ្នែកលើនឹងមានផ្ទេរចិត្តទីបីជាសាក្សីដល់ព្រឹត្តិការណ៍នោះ។
ការចាក់បង្កូរនូវចំណុចនោះនៃពេលវេលា មិនគួរឲ្យមានវាស់វែងទៀតឡើយ
ពីព្រោះនោះពេលនោះ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគួរឲ្យមានចាក់បង្កូរដោយឥតកំណត់។

«ទេវតាដែលរួមគ្នានៅក្នុងការប្រកាសសាររបស់ទេវតាទីបី
នឹងបំភ្លឺនៃដំណឹងមូលដ្ឋានដោយសិរីល្អរបស់ខ្លួន។ នៅទីនេះ
មានទាយទុកជាមុនអំពីកិច្ចការមួយដែលមានវិសាលភាពទូទាំងពិភពលោក
និងមានអំណាចដ៏អសាមញ្ញ។ ចលនាការយាងមកវិញនូវឆ្នាំ 1840-44
គឺជាការសម្របសម្រួលនៃជំនឿនៃព្រះចេតនារបស់ព្រះ; សាររបស់ទេវតាទីមួយគួរឲ្យមាននាំទៅកាន់
សុចរិតនិយមសេកកម្មគ្រប់ទីកន្លែងក្នុងពិភពលោក ហើយនៅក្នុងបុរេសាសនា
មានចំណាប់អារម្មណ៍ខាងសាសនាដ៏ធំបំផុតដែលមិនផ្តាច់មាននៅក្នុងបុរេសាសនាមួយ
យ ចាប់តាំងពីសម័យកំណើតមុនសាសនានៃគ្រឹះស្ថានដ៏ធំបំផុតមួយមក; ប៉ុន្តែអ្វីទាំងនេះ
នឹងគួរឲ្យមានលើសលប់ដោយចលនាដ៏ខ្ពស់ក្នុងការរំលោភសេចក្តីព្រមានចុងក្រោយរបស់
ទេវតាទីបី។»
«កិច្ចការនោះនឹងស្រដៀងនឹងកិច្ចការនៃថ្ងៃបុណ្យពន្ធកុសុត។ ដូចដែល
"ភ្នែកដ៏ដ្ឋាន" គួរឲ្យមានប្រទានឲ្យ
ក្នុងការចាក់បង្កូរព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅពេលចាប់ផ្តើមដំណើរការ

ដើម្បីបិទបញ្ចប់ការបំពានដ៏មានតម្លៃលើសិទ្ធិរបស់ពួកគេ គេបាននិយាយថា “ភូមិភាគកណ្តាល”
ក៏នឹងត្រូវបានបំបែកចេញពីពលរដ្ឋប្រជាជន
សម្រាប់ការបំបែកពលរដ្ឋនៃការបំបែកក្នុងនាម។ The Great Controversy, 611.

នៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១

ការបោះឆ្នោតរបស់មនុស្សសម្បជញ្ញវិស័យនៃស្ថាប័នព្រះនាគរាជប្រជាជន

ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធត្រូវបានចាត់បង្គាប់ឲ្យចេញតាមកម្មវិធី។

ការរស់នៅនៃការចាត់បង្គាប់នោះ

ត្រូវបានគំរាមដល់ក្នុងបុរេវត្តិសាស្ត្រនៃថ្ងៃប្រែប្រួលនៃទីក្រុង

ដោយចាប់ផ្តើមពីការរស់នៅវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

ដល់នៅទីនោះទេវតាមនាគរាជមានព្រះបន្ទូលថា «ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះអង្គអើយ

ចូរយាងចេញមក ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះអង្គអើយ» ដូចជាព្រះយេស៊ូវបានហៅឲ្យសារ

ឲ្យចេញពីផ្ទះ ដោយព្រះបន្ទូលថា «ឡាសារ អើយ ចូរចេញមក»។ នៅឆ្នាំ ២០២៣

ព្រះគ្រីស្ទបានហៅឲ្យអ្នកស្នាក់នៅក្នុងស្ថានភាពនៃស្ថានភាពនៃ «ចេញមក»។

បន្ទាប់ពីការរស់នៅវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

ទ្រង់បានយាងឡើងទៅលើព្រះរាជបុត្រានៃព្រះអង្គអើយ ហើយបន្ទាប់មក

ទ្រង់បានយាងចុះ ដូចដែលទ្រង់បានជឿជាក់នៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១។ បន្ទាប់មក

ទ្រង់បានបំភ្លឺសិស្សរបស់ទ្រង់ជាបន្តបន្ទាប់ ដូចដែលបានគំរាមដោយការជួបនឹងម៉ារី

ស៊ីស្តេនដល់ទ្រង់បានជួប និងបង្កើននូវលទ្ធផលនៃការបោះឆ្នោត ហើយក្រោយមក

ទ្រង់បានលេចមកឲ្យសិស្សដល់នៅលើយើង។ អស់រយៈពេលស្ថាប័ន

ទ្រង់បានបង្កើនសិស្សទាំងឡាយ មុនពេលការយាងឡើងជាចុងក្រោយរបស់ទ្រង់

ហើយបន្ទាប់ពីដប់ថ្ងៃទៀត ពួកគេទាំងអស់គ្នាបានចិត្តត្រង់

ហើយស្ថិតនៅក្នុងដៃគ្រូ

ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធត្រូវបានចាត់បង្គាប់ឲ្យចេញដោយឥតគំរាម។

«កាលព្រះយេស៊ូវបានជួបជាមួយពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ ទ្រង់បានរំលឹកពួកគេអំពីព្រះបន្ទូលដ

លើទ្រង់បានមានបន្ទូលប្រាប់ពួកគេមុនពេលទ្រង់សោយទិវង្គត ថា

គ្រប់ការទាំងអស់ដែលបានសរសេរអំពីទ្រង់នៅក្នុងគ្រឹះយុទ្ធសាស្ត្ររបស់ម៉ូសេ

និងក្នុងពួកហោរា និងក្នុងទំនុកតម្កក់នៃ នោះត្រូវបានសម្រេចថា “បន្ទាប់មក

ទ្រង់បានបើកចិត្តគំនិតរបស់ពួកគេ ឲ្យយល់អំពីបទគម្ពីរ

ហើយមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា ដូចនេះហើយមានសេចក្តីចង់ទុក

ហើយដូចនេះហើយព្រះគ្រីស្ទត្រូវបានទុកខ្ចី ហើយរស់ឡើងវិញពីស្ថានភាពនៅថ្ងៃទីបី

ហើយឲ្យគេប្រកាសនៅក្នុងព្រះនាមរបស់ទ្រង់អំពីការប្រើចិត្ត និងការអត់ទោសហាប

ដល់គ្រប់ជាតិសាសន៍ទាំងអស់ ដោយចាប់ផ្តើមពីក្នុងយូសាឡិម។

ហើយអ្នករាល់គ្នាជាសាក្សីនៃការទាំងនេះ។» The Desire of Ages, 804.

នៅខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០២៣ ព្រះស្វាមីព្រះបន្ទូលព្រះយេស៊ូវបានដាស់សាក្សីស្នាក់នៅទាំងពីរ ហើយ

បានចាប់ផ្តើមបើកការយល់ដឹងរបស់សិស្សរបស់ទ្រង់អំពីអ្វីៗទាំងអស់ដែលបានសរសេរ

នៅក្នុងគ្រឹះយុទ្ធសាស្ត្ររបស់ម៉ូសេ («បុរាណវិទ្យា», ពួកហោរា (រូបសំណាកសត្វរបស់ប្លូកូសេ),

និងទំនុកតម្កក់ (បទពិសោធន៍របស់ម៉ូសេ និងកូនចៀម)។

កិច្ចការបង្កើនរបស់ទ្រង់បានចាប់ផ្តើមនៅពេលការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់

ហើយវាបានកើនឡើងខ្ពស់ក្នុងរយៈពេលស្ថាប័នបន្ទាប់។

វាបានចាប់ផ្តើមដោយសំណើរបស់ទ្រង់ឲ្យបរិភោគ។

ហើយកាលដែលពួកគេនៅតែមិនទាន់ជឿ ដោយព្រោះអំណរ
ហើយកំពុងអសុចរិតចិត្ត នោះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖
«តើអ្នករាល់គ្នាមានអាហារអ្វីនៅទីនេះឬ?» ពួកគេក៏ថ្វាយដល់ទ្រង់នូវភ្នំរាំងមួយដុំ
និងឃ្មុំមួយដុំ។ ទ្រង់ក៏ទទួលយក ហើយស៊ោយនៃមុខពួកគេ។
ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖
«ទាំងនេះហើយជាពាក្យដែលខ្ញុំប្រាប់និយាយប្រាប់អ្នករាល់គ្នា
កាលដែលខ្ញុំនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នានៅឡើយ គឺថា
អ្វីៗទាំងអស់ដែលមានសរសេរអំពីខ្ញុំ ក្នុងក្រិកយ៉ាងយល់ស្រប ក្នុងពួកហេហ្វ
និងក្នុងទំនុកតម្កល់ គួរតែបានសម្រេចគ្រប់យ៉ាង»។ លូកា 24:41-44។

ការអធិស្ឋានគឺជាសញ្ញាសម្គាល់ដ៏សំខាន់មួយនៃក្នុងបុរេគតិសាស្ត្រដែលកំពុងបន្ត
ហើយបុរេគតិសាស្ត្រចាប់ពីការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
រហូតដល់ទ្រង់យាងឡើងស្ថានសួគ៌បួនសិបថ្ងៃក្រោយមក បានទុកចន្លោះដប់ថ្ងៃ
(ដប់គឺជាការសាកល្បង) រហូតដល់ថ្ងៃបុណ្យទី៥០ ដែលនៅពេលនោះ
ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងត្រូវបានចាក់បង្កោយដោយឥតកំណត់។ ការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់
ការយាងឡើងស្ថានសួគ៌របស់ទ្រង់ ហើយបន្ទាប់មកការយាងចុះមកវិញរបស់ទ្រង់
តំណាងឲ្យថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001។ ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2023
តំណាងឲ្យថ្ងៃបញ្ចប់នៃប្រសិទ្ធភាព ហើយដប់ថ្ងៃដែលតាមបន្ទាប់ពីខែកក្កដា ឆ្នាំ
2023 នាំទៅដល់ច្បាប់ថ្មីអាទិត្យដែលនឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗ។
នៅក្នុងរយៈពេលថ្ងៃក្រោយនៃដប់ថ្ងៃនេះ ការប្រឈម និងការអធិស្ឋាន
គឺជាសញ្ញាសម្គាល់។
ការប្រឈមនេះត្រូវបានតំណាងដោយទំនាយទីមួយរបស់អសេគោលនៅក្នុងជំពូក ៣៧
ដែលបាននាំឲ្យអ៊ីន សរសៃ និងសាច់មក្សមគ្គុត។ ទំនាយទីពីររបស់អសេគោល
គឺជាដង្ហើមនៃខ្មោចទាំងបួន ហើយដង្ហើមគឺជានិមិត្តសញ្ញានៃការអធិស្ឋាន។
នៅក្នុងដប់ថ្ងៃក្រោយទាំងនោះ
មនុស្សមួយសន្លឹកស៊ីបបួនពាន់នាក់ត្រូវបានបោះត្រា
ដូចដែលពួកគេត្រូវបានផ្ទុកជាមុនដោយឡាសារ។

«នេះហើយជាមូលហេតុនៃការពន្យារពេលរបស់ទ្រង់ក្នុងការទៅកាន់ប៉ោនី។
អពុភូតហេតុដ៏កំពូលនេះ គឺការប្រោសឡាសារឲ្យរស់ឡើងវិញ
ត្រូវផ្ទុកឡើងដើម្បីបោះត្រារបស់ព្រះលើកិច្ចការរបស់ទ្រង់
និងលើការអះអាងរបស់ទ្រង់អំពីសភាពជាព្រះរបស់ទ្រង់»។ The Desire of Ages, 529.

មិនត្រឹមតែព្រះហស្តចារិបុរាណត្រូវបានបោះត្រាក្នុងអំឡុងអពុភូតហេតុនៃការគ្រងមកុដនេះ
ប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែព្រះហស្តចារិបុរាណដ៏ក្រីក្រត្រូវបានបោះត្រានៅខាងខ្ពស់នៃបញ្ចូលនេះផងដែរ។

«អពុភូតហេតុដ៏ឧត្តមបំផុតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ—ការប្រោសលោកឡាសារឲ្យរស់ឡើងវិញ
—បានបិទគុណវិការបុគ្គលិកចិត្តរបស់ពួកសង្គមឲ្យកម្រិតព្រះយេស៊ូវ
និងកិច្ចការអសុចរិតរបស់ទ្រង់ចេញពីលោកិយ
ដែលកំពុងបំផ្លាញឥទ្ធិពលរបស់ពួកគេលើបុរាណយ៉ាងឆាប់រហ័ស»។ Acts of the
Apostles, 67.

សំឡេងជាច្រើននៅក្នុងបុរេគតិសាស្ត្រនៃការបោះត្រាលើមនុស្សមួយសន្លឹកស៊ីបបួនព
ាន់នាក់ រហូតដល់ច្បាប់ថ្មីអាទិត្យដែលនឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ គឺជា
«បន្ទាត់លើបន្ទាត់» ជាសំឡេងនៃព្រះបន្ទូលព្យាករណ៍របស់ព្រះ

ហើយសំឡេងទាំងនោះបន្តលឺឡើងនៅក្នុងសម័យកាលដដែល
«បុរសិទ្ធិភាពនៃមិត្តភាពគ្រប់យ៉ាង» ត្រូវបានសម្រេច។
សំឡេងទាំងនោះបន្តលឺឡើងនៅពេលគ្រាទីប្រាំពីរត្រូវបានបើក។

ហើយកាលទ្វារបានបើកគ្រាទីប្រាំពីរ នោះមានភាពស្ងៀមស្ងាត់នៅស្ថានសួគ៌
បុរសិទ្ធិភាពនេះមិនទាន់។ ហើយខ្ញុំបានឮឮវាទាំងប្រាំពីរ ដដែលនៅចំពោះព្រះ;
ហើយគេបានប្រទានគ្រាប់បែកដល់ពួកគេ។
ហើយមានទេវតាមួយទៀតមកឈរនៅឯអាសនៈបូជា កាន់កំដៅមាសមួយ;
ហើយគេបានប្រទានគ្រឿងក្រអូបដាច់រំលឹកដល់ទេវតានោះ
ដើម្បីឲ្យទ្វារបិទជាមួយនឹងសច្ចក្រឹតិអធិស្ឋានរបស់ពួកបរិសុទ្ធទាំងអស់
នៅលើអាសនៈមាសដដែលនៅមុខបល្ល័ង្ក។ ហើយផ្តល់នូវគ្រឿងក្រអូប
ដល់ឡើងជាមួយនឹងសច្ចក្រឹតិអធិស្ឋានរបស់ពួកបរិសុទ្ធ បានឡើងទៅចំពោះព្រះ
ចេញពីដៃរបស់ទេវតានោះ។ ហើយទេវតានោះបានយកកំដៅនោះ
បំពេញវាដោយភ្នំលើពីអាសនៈបូជា ហើយបោះទៅលើដីនៃដី: នោះក៏មានសំឡេង
និងផុតរលាន់ និងរន្ទះ និងការញ្ជួយដី។ វិវរណៈ ៨:១-៥។

ការបើកគ្រាទីប្រាំពីរបានបង្កកើតឲ្យមានសច្ចក្រឹតិស្ងៀមស្ងាត់
ព្រោះរយៈពេលនោះគឺជាពេលវេលាដែលការផ្តល់បុន្ននៃសម័យកាលនៃការគ្រប់គ្រងដ៏បរិសុទ្ធ
ហើយនៅក្នុងការផ្តល់បុន្ននៃសម័យកាលដ៏បរិសុទ្ធមួយ
តែងតែមានសច្ចក្រឹតិស្ងៀមស្ងាត់នៅស្ថានសួគ៌
ដូចដែលបានបញ្ជាក់ដោយឈើឆ្កាង នៅពេលដែលពួកទេវតាបានបញ្ចូលបំភ្លឺ
និងការសរសើរពីមុកនឹងរបស់ពួកគេ។ សច្ចក្រឹតិស្ងៀមស្ងាត់នៅស្ថានសួគ៌ក៏ត្រូវបានបញ្ចូល
ជាក់ដោយតម្រូវការនៃថ្ងៃប្រែប្រួលនោះផងដែរ ហើយនៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844
ហោតុក ២ ខទី ២០ បានបង្កគាប់ឲ្យផែនដីទាំងមូលនៅស្ងៀមចំពោះព្រះអម្ចាស់។

«ខ្ញុំត្រូវបានបង្ហាញអំពីសច្ចក្រឹតិស្ងៀមស្ងាត់
និងការបន្តទាបព្រះអង្គគ្នាដល់ព្រះ
ក្នុងការប្រទានព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់ឲ្យសោយទិវង្គត
ដើម្បីឲ្យមនុស្សអាចទទួលបានការអភិវឌ្ឍន៍ ហើយរស់នៅ។
ខ្ញុំត្រូវបានបង្ហាញអំពីអាដាម និងអវ៉ា ដែលបានទទួលសិទ្ធិឲ្យយើងស្រាវជ្រាវ
និងភាពគួរឲ្យស្ងៀមស្ងាត់នៃស្ថានសួគ៌
ហើយត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យបរិភោគពីដើមឈើទាំងអស់នៅក្នុងសួន
លើកលែងតែដើមឈើមួយ។ ប៉ុន្តែ ព្រះបានលុបបំបាត់
ហើយនាងបានលុបបំបាត់បុត្រីរបស់នាង
ហើយពួកគេទាំងពីរបានបរិភោគពីដើមឈើដែលត្រូវហាមឃាត់។
ពួកគេបានរលងបញ្ចេញតួត្រីរបស់ព្រះ ហើយបានក្លាយជាមនុស្សសាប។
ដំណឹងនេះបានសាយភាយពេញស្ថានសួគ៌ ហើយពិណ្ឌទាំងអស់បានស្ងប់ស្ងាត់។
ពួកទេវតាបានឮយសោក ហើយភ័យខ្លាចថា អាដាម
និងអវ៉ានឹងលូកដៃចេញមុខដទៀត ហើយបរិភោគពីដើមឈើនៃជីវិត
ហើយក្លាយជាមនុស្សសាបអមតៈ។ ប៉ុន្តែ ព្រះបានមានបន្ទូលថា
ទ្រង់នឹងបញ្ចេញអ្នករំលងចេញពីសួន ហើយដោយមានកង្វើបី និងដាវឆេះភ្នំលើ
ទ្រង់នឹងយាមផ្តល់ទៅកាន់ដើមឈើនៃជីវិត ដើម្បីកុំឲ្យមនុស្សអាចចូលទៅជិតវា
ហើយបរិភោគផ្តល់របស់វា ដល់ផ្ទៃដីឲ្យភាពអមតៈបន្តសុច្ឆិតសុចរិត។» Early Writings,
125.

សុថានស្នាត្តហានសង្ខតសង្ខត នៅពេលមនុស្សសហានកុលាយជាមនុស្សសហាប
ហើយសុថានស្នាត្តហានសង្ខតសង្ខត នៅពេលព្រះលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទគួរមានបង្ហាញ
ដើម្បីបិទបោះមនុស្សសហាប ហើយសុថានស្នាត្តហានសង្ខតសង្ខត
នៅពេលកិច្ចការនៃការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះគ្រីស្ទមានចាប់ផ្តើម
ក្នុងការដកហាបចេញពីបុរាណសក្ការបស់ព្រះអង្គ។

«ការអង្កេតរបស់ព្រះគ្រីស្ទជំនួសមនុស្សសនៅក្នុងទីបរិសុទ្ធជាងលើ
មានសារៈសំខាន់ដូចគ្នាដូចព្រះវិស័យនៃការសង្ខេបក្នុងសង្គម៖
ដូចដែលការសង្ខេបព្រះជន្មរបស់ទ្រង់លើយើងក្នុងការមានសារៈសំខាន់ដែរ។
ដោយសារការសង្ខេបព្រះជន្មរបស់ទ្រង់ ទ្រង់បានចាប់ផ្តើមកិច្ចការនោះ
ដែលបន្ទាប់ពីការសង្ខេបវិញរបស់ទ្រង់
ទ្រង់បានយាងឡើងទៅបំពេញឲ្យយើងមុនពេលទៅសុថានស្នាត្ត»។ The Great Controversy,
489.

កិច្ចការនៃការវិនិច្ឆ័យបានចាប់ផ្តើមនៅពេលទេវតាទីបីមកដល់ក្នុងឆ្នាំ 1844 ប៉ុន្តែ
បុរាណសក្ការបស់ព្រះមានជួរលើសសុលាបននៅក្នុងទីហោសុថាន
ជាជាងកុលាយជាមួយនឹងទេវតាជាអស់កល្បជានិច្ច។
ទេវតាទីបីមានមកដល់មុតងទៀតនៅថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001
ហើយមុនទៀតក៏មានភាពសង្ខេបសង្ខេបសង្ខេបនៅសុថានស្នាត្ត។ បន្ទាប់មក
សិរីសោភ័ណសម្បត្តិធម្មជាតិ បានចាប់ផ្តើមដោះស្រាយទីបំផ្លាញ ខណៈដែលពួកទេវតាមានមើល
លការមកដល់របស់ទេវតាទីបីចូលមកក្នុងបុរាណសក្ការនៃជំនាន់ចុងក្រោយ។

ទេវតាទាំងប្រាំពីរនៃសេចក្តីជំនុំជម្រះមានសុចិត្តនៅទីនោះ
រួចរាល់ជាស្រេចដើម្បីចាប់ផ្តើមកិច្ចការបំប្លែងរបស់ពួកគេ ប៉ុន្តែនៅពេលនោះ
ពួកគេត្រូវបានប្រាប់ថា «ចាំ ចាំ ចាំ ចាំ»
ខណៈពេលដែលមនុស្សមួយរយសិបបួនពាន់នាក់កំពុងគួរមានបោះស្រាយ។
ការអធិស្ឋានទូរគោតរបស់អូស្ការស្តេចគ្រប់គ្រងគួរមានផ្សព្វផ្សាយឡើងទៅសុថានស្នាត្ត
ដែលគួរមានកំណាងដោយចុងទាំងដប់ដល់នាមុខបុណ្យពេទ្យទីកុសុត
ហើយបានចាប់ផ្តើមបន្ទាប់ពីសិបបួន (ជានិមិត្តរូបនៃទីហោសុថាន)
ដោយកំណាងឲ្យបិទបោះកន្លែង (ជានិមិត្តរូបនៃទីហោសុថាន) និរិយៈ ជំពូកដប់មួយ។
បន្ទាប់មក សាក្សីទាំងពីរគួរមាននៅដោយសំឡេងពីទីហោសុថានថា
ពួកគេត្រូវតែបំពេញការអធិស្ឋានទាំងពីររបស់ដានីយ៍លែ។ ការអធិស្ឋានរបស់ដានីយ៍លែ
ជំពូកទី ដល់ដានីយ៍លែ និងអូស្ការមានគុណសម្បត្តិបីនាក់មានអធិស្ឋានសុំពន្លឺ
ដើម្បីបិទបោះអំពីសុបិនសម្លាត់របស់ប្រើប្រាស់សោរ អំពីប្រសិទ្ធភាពនៃសក្តានុពលទាំងឡាយ
និងការអធិស្ឋានរបស់ដានីយ៍លែនៅក្នុងជំពូកបុរាណ
ដែលដានីយ៍លែមានអធិស្ឋានតម្លៃនាក់ឯង
ដោយបំពេញតាមតម្រូវការនៃការអធិស្ឋាននៅលើវិទ្យុ មុកប្រាំមួយ។

ការអធិស្ឋានរបស់ដានីយ៍លែ ២ គឺសម្រាប់ពន្លឺទាក់ទងនឹងអាថ៌កំបាំងលាក់កំបាំងមួយ
ដែលគួរមានលាក់នៅក្នុងខុសខោងក្រវាស់ប្រែវត្ថុសាស្ត្រពុទ្ធសាសនា។
ការអធិស្ឋានឯកជនទូទាំងខ្លួនរបស់ដានីយ៍លែ ៩ គឺសម្រាប់សេចក្តីមេត្តាករុណា
ទាក់ទងនឹងសេចក្តីគួរការខាងក្នុងមួយ។
នៅពេលកុលវិទ្យានៃក្រុងចុងក្រោយបានចាប់ផ្តើមផ្តល់ចុះនៅឆ្នាំ ២០០១ មានសំ
ឡេងជាច្រើនដែលអាចគួរមានឮដោយអស់អ្នកដល់អំពីវិទ្យាសាស្ត្រនៃខុសលើខុស។

ភុលរឹងពីអាសនៈដលៃកំពុងត្រូវបានបោះចុះមកផែនដី
នោះគឺជាសារដលៃបានបង្កើតការញែកចេញចុងក្រោយរវាងអ្នកបុរាណ និងអ្នកល្បង
ហើយនោះពេលសារនោះបានបន្តអភិវឌ្ឍក្នុងអំឡុងពេលដប់ចុងនៃមិត្តភាពនោះ
សារនោះកាន់តែច្បាស់ ហើយកាន់តែច្បាស់ឡើង។

សារនោះគឺជារូបភាពដលៃកំពុងកើនឡើងនៃទេវតាទីបី ដលៃនោះក្នុងអសេគោល ជំពូក
៣៧ គឺជាព្រះបន្ទូលទំនាយពីរ ដលៃដំបូងបានផ្តើមសាកសួរទាំងពីរមកជួបជុំគ្នា
ហើយបន្ទាប់មកបានផ្តើមពួកគេឈរឡើងជាកងទ័ពដ៏មានអំណាចមួយ។ បន្ទាប់មក
នោះក្នុងជំពូក ៣៧ ពួកគេត្រូវបានភ្ជាប់ចូលគ្នាជាដំបងតម្លៃ
ហើយសហការដលៃត្រូវបានគំរោងដោយការភ្ជាប់ចូលគ្នាជាដំបងតម្លៃនោះ
គំរោងឲ្យការរួមបញ្ចូលគ្នារវាងទេវតាជាមួយមនុស្សជាតិ ដលៃត្រូវបានសម្រេចនោះក្នុង
ដលៃនាចុងក្រោយនៃការបោះតុលរឹមនុស្សមួយរយសិបបួនពាន់។

នោះខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០២៣ ការអធិស្ឋានបានចាប់ផ្តើមឡើងនៅ
ហើយវាជាការអធិស្ឋាននៃនិយ័ត ជំពូក ៩ និងជំពូក ២។ បន្ទាប់មក
មានសំឡេងនាគត្រូវបានឮ ហើយក៏មានផ្កាឈូកផងដែរ និងបន្ទាប់មក
ក៏បានឃើញផលកេបនុទ្ទោរផង។ ផលកេបនុទ្ទោរ និងផ្កាឈូក អមជាមួយភ្លើង
ទាំងនោះក្នុងពិភពមុមជាតិ និងនោះក្នុងពាក្យទំនាយ។
ភ្លើងបានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១។
ការយោងដលៃដំបូងដលៃផលកេបនុទ្ទោរ និងផ្កាឈូក
កំណត់បញ្ជាក់វាថាជាសារមួយដលៃត្រូវបានរៀបចំឡើង
ដើម្បីបង្កើតការក្តៅក្រហាយដលៃព្រះ។

រួចមក នៅថ្ងៃទីបី នៅពេលព្រឹក មានផ្កា រន្ទះ និងពពកក្បាស់គួរបល្ល័ក្តិ
ហើយមានសំឡេងគ្រប់នូវឡើងខ្ពស់លើសលប់
ដលៃចំនាក់បុរាណទាំងអស់ដលៃនោះក្នុងជំរុំរន្ទះ។ និក្ខមន៍ 19:16

ផលកេបនុទ្ទោរ និងសូរស័ព្ទជីកធម៌ ត្រូវបានអមដោយ «សំឡេង» នៃភ្នែក
វាត្រូវបានអមដោយភ្លើង ហើយគំរោងឲ្យជំហានព្យាករណ៍
ដើម្បីដឹកនាំបុរាណសុត្ររបស់ព្រះ។

ពពកបានបង្ហូរទឹកចេញមក; មេឃបានបញ្ចេញសំឡេង;
ព្រួញរបស់ទ្រង់ក៏បានហោះទៅគ្រប់ទិសផងដែរ។
សំឡេងផ្កាឈូករបស់ទ្រង់សូចិតនោះក្នុងផ្ទៃមេឃ;
ផលកេបនុទ្ទោរបានបំភ្លឺពិភពលោក; ផែនដីបានញ័រ ហើយរងគ្រោះរងគ្រោះ។
ផលរបស់ទ្រង់សូចិតនោះក្នុងសមុទ្រ
ហើយគន្លងរបស់ទ្រង់សូចិតនោះក្នុងទឹកយ៉ាងធំ
ហើយដានព្រះហស្តរបស់ទ្រង់មិនអាចស្គាល់បានឡើយ។
ទ្រង់បាននាំបុរាណសុត្ររបស់ទ្រង់ដូចជាហ្វូងចៀម ដោយដៃរបស់ម៉ូសេ និងអារ៉ុន។
ទំនុកតម្កល់ 77:17-20។

ផលកេបនុទ្ទោរ និងសំឡេងរន្ទះ គឺជាព្រះសូរសៀងរបស់ព្រះ
ដលៃកើតមាននៅក្នុងពេលភ្លើង ហើយក្នុងអំឡុងពេលនោះ
ទ្រង់នាំខ្យល់របស់ទ្រង់ (ឥស្សរាគឺជាខ្យល់ខាងកើត) ចេញពីយុលាំងទ្រព្យរបស់ទ្រង់។

កាលណាទ្រង់បញ្ជូចព្រះសូរសៀងរបស់ទ្រង់ នោះមានសំឡេងទឹកជាច្រើននោះលើមេ
ហើយទ្រង់ផ្ទុយអំពូទទ្រង់ពីចុងផែនដី
ទ្រង់បង្កកើតផលកេបនូវទ្រង់ជាមួយនឹងភូលភ្លៀង
ហើយនាំខ្យល់ចេញពីយូលាំងរបស់ទ្រង់។ យេរេមា 10:13.

ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលពីព្រះសូរសៀងរបស់ទ្រង់ នៅពេលទ្រង់ស្រែកឡើងដូចជាសិងហមួយ
ហើយជាការស្តាយចិត្តប ផុតរលាន់ទាំងបុរាណបន្ទូលពីរបស់ទ្រង់ ហើយផុតរលាន់ទាំងបុរាណ
រាំពីរនោះតំណាងឲ្យជំហាននៃព្រះក្នុងអំឡុងបុរាណក្នុងចលនាមីឡើយ
ហើយក៏នាំក្នុងចលនានៃវេតាទីបីផងដែរ ដល់មានមកដល់មុនដង្ហែកនាំថ្ងៃ 11
ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 នៅពេលទ្រង់មាននាំខ្យល់ខាងកើតចេញពីយូលាំងទ្រង់។

ទ្រង់ផ្ទុយអំពូទទ្រង់ពីចុងផែនដីទាំងអស់;
ទ្រង់បង្កកើតផលកេបនូវទ្រង់សម្រាប់ភូលភ្លៀង; ទ្រង់នាំខ្យល់ចេញពីយូលាំងរបស់ទ្រង់។
ទ្រង់ដល់មានវាយបុរាណក្នុងចុងរបស់ស្រុកអស៊ីប ទាំងមនុស្សទាំងសត្វ។
ទំនុកតម្កកើត 135:7, 8។

ព្រះអង្គមាននាំខ្យល់ចេញពីយូលាំងទ្រង់។ ព្រះអង្គ
នៅពេលក្នុងចុងនៃបុរាណអស៊ីបគួរមានវាយបុរាណ
ហើយបុរាណយូលាំងមានជាប្រសព្វនៃយើងក្នុង
ដល់បន្ទាប់មកក៏ជាប្រសព្វនៃការមកដល់របស់វេតាទីបីនៅឆ្នាំ 1844 ដល់បន្ទាប់មក
ក៏ជាប្រសព្វនៃការគ្រប់គ្រងវិញរបស់វេតាទីបីក្នុងចុងនៃខ្សែយូលាំងកើត
នៅថ្ងៃ 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001។

នៅពេលគ្រប់គ្រងមានដោះចេញពីក្នុងដល់មានបិតគ្នាទាំងបុរាណ
នោះវាតំណាងឲ្យការអភិវឌ្ឍន៍នៃសេចក្តីពិតជាបន្តបន្ទាប់។
ការដោះចេញនៃត្រីបុរាណ
តំណាងឲ្យគ្រាន់តែការបោះត្រារបស់មនុស្សមួយនៃបួនម៉ឺនបួនពាន់។
នៅពេលដល់ក្នុងដល់មានបិតគ្នាទាំងបុរាណ គួរមានលើកជាលើកដំបូង
មានផលកេបនូវទ្រង់ សូរស្រងូត និងសំឡេងទាំងឡាយ ប៉ុន្តែមិនមានការរញ្ជួយដីទេ។

ហើយពីបុរាណដុតនោះ ក៏មានផលកេបនូវទ្រង់ សំឡេងផុត និងសូរៗ ចេញមក;
ហើយនៅមុខបុរាណដុត មានចង្កៀងភូលភ្លៀងបុរាណ កំពុងនេះ
ដល់ជាព្រះវិញ្ញាណទាំងបុរាណរបស់ព្រះ។ វិវរណៈ ៤:៥

នៅក្នុងការលើកដំបូងអំពីសំឡេង ផលកេបនូវទ្រង់ និងផុតរលាន់
ភូលភ្លៀងគួរមានតំណាងដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដ ដល់ជាចង្កៀងភូលភ្លៀងទាំងបុរាណ
ប៉ុន្តែមិនមានការរញ្ជួយដីទេ។ នៅពេលការដកចេញនៃត្រីបុរាណ
ការរញ្ជួយដីនៃច្រហប់ថ្ងៃអែទីតុយដល់នឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ
គួរមានតំណាងសម្បជាន់។
ជំពូកទីបួននៃព្រះគម្ភីរវិវរណៈតំណាងសម្បជាន់ការចាប់ផ្តើមនៃការបើកគ្រាន់សេចក្តីពិត
ដល់មានសម្រេចដោយសិងហានស្រងូត
ហើយនៅពេលដល់ពេលវេលានៃការបោះត្រាគួរមានតំណាងសម្បជាន់
នោះវាតំណាងសម្បជាន់ទាំងការចាប់ផ្តើម និងការបញ្ចប់នៃអំឡុងពេលនោះផងដែរ។

ការចាប់ផ្តើមនៃវេយៈកាលបច្ចុប្បន្ន គឺនៅពេលដល់វេតាមានចុះមក
ដើម្បីបំប្លែងផែនដីដោយសិរីរុងរឿងរបស់ទ្រង់ នៅថ្ងៃ ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១

បុរេវត្តិសាស្ត្រនោះ បង្កកើត និងបង្ហាញអនុគតនៃពហូដាពីរបុរាណ។ បុរាណមួយ
ទទួលស្គាល់ភូមិភាគខាងកើត ហើយដោយហេតុនេះពួកគេទទួលបាន
ព័ត៌មានពួកគេអាចយឺតយ៉ាវក្នុងការបន្តនូវ ហើយឡែង ការផ្សព្វផ្សាយ និងខុសគ្នា
នៃចុងបញ្ចប់នៃអំឡុងពេលនៃការបោះត្រា ការបញ្ជូនយុទ្ធសាស្ត្រ
នៃចុងបញ្ចប់នៃអំឡុងពេលនៃការបោះត្រា ការបញ្ជូនយុទ្ធសាស្ត្រ
បន្ទាប់មកនាំមកនូវការវិនិច្ឆ័យបុរេវត្តិសាស្ត្ររបស់ពួកគេ។

[illegible]

ហើយទេវតាទីប្រាំពីរបានចាក់ពង្សបស់ខ្លួនទៅក្នុងអាកាស;
រួចមានសំឡេងមួយយ៉ាងខ្លាំងចេញពីពុទ្ធវិហារនៃសុធានស្ត្រី ពីបល្ល័ង្កកម្រកថា
«បានសម្បទេហើយ»។ ហើយមានសំឡេងទាំងឡាយ ផុតរលាន់ និងផុតរកេបនុទ្ទោរ;
ហើយមានការព្រួយដឹងធំមួយ ជាការព្រួយដឹងដែលមិនដែលមានឡើយ
តាំងពីមានមនុស្សសន្តោលនៃនិមិត្ត ជាការព្រួយដឹងខ្លាំងពូកែ និងធំយ៉ាងនោះ។
ហើយទីក្រុងដ៏ធំគួររហូតបំបែកជាបីផ្នែក
ហើយទីក្រុងទាំងឡាយនៃសាសន៍ទាំងឡាយក៏ដួលរលំ;
ហើយហាប៊ីទ្វារដ៏ធំគួររហូតនឹកចាំនោះចំពោះពុទ្ធៈ

ដើម្បីបំប៉នបុរាណដល់នាងនូវព័ត៌មានស្របចិត្តក្នុងការយល់ដឹងសាហាវរបស់ខ្លួន។ វិវរណៈ
១៦:១៧-១៩

អ្នកអាចជាទីគោរព៖ តើអ្នកអាចឮសំឡេង និងផ្សាយនូវឋានៈបានទេ?
តើអ្នកអាចយល់ពីផ្ទៃក្របនៃបុរាណបានទេ?
តើអ្នកអាចមានអារម្មណ៍ដល់ខ្យល់ឋានៈទេ? មិនយូរប៉ុន្មាន
អ្នកនឹងឮសំឡេងរបស់ពួកហ្មមចារីល្អដងខ្យល់ទាំងឡាយ អង្គរបស់បុរាណ។
យើងនឹងបន្តការសិក្សាស្រាវជ្រាវនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

យើងបានស្រាវជ្រាវក្នុងស្ថានភាព ប៉ុន្តែតែមានអំពើល្អណាមួយក៏ត្រូវបានឃើញ
ហើយស្រាវជ្រាវក្នុងការស្រាវជ្រាវស្ថានភាព តើ មើល មានតែស្ថានភាពទេនា!
សូមស្រាវជ្រាវរបស់ស្រីទាំងឡាយរបស់គាត់ គួរឲ្យបានឮចេញពីដាន;
ដីទាំងមូលត្រូវបានដកដោយសារសំឡេងស្រីខ្យល់ទាំងឡាយរបស់គាត់ស្រីកេ;
ដុបិតពួកវាបានមកដល់ហើយ ហើយបានលេបបំផ្លាញស្រុក
និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលនៅក្នុងស្រុកនោះ; ទីក្រុង
និងអស់អ្នកដែលស្នាក់នៅក្នុងទីក្រុងនោះផង។ ដុបិត មើល
យើងនឹងចាត់តាំងទាំងឡាយ គឺពស់កែ ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា
ជាពស់ដែលមិនអាចអនុវត្តបាន ហើយពួកវានឹងខាំអ្នករាល់គ្នា
នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ។
កាលណាខ្ញុំច្បាំងល្អដល់ខ្មោចខ្លួនឯងទាំងនឹងស្ថានភាពទុក្ខខឡាយ
ចិត្តរបស់ខ្ញុំក៏ទន់ខ្សោយនូវនៅក្នុងខ្ញុំ។ មើល
សំឡេងនៃការយំស្រោករបស់កូនស៊ីនប្រឆាំងនឹងខ្ញុំ
ដោយសារពួកអ្នកដែលស្នាក់នៅក្នុងស្រុកឆ្ងាយ៖
តើព្រះយេស៊ូវមិនគង់នៅស៊ីយ៉ូនទេឬ?
តើស្ថានភាពរបស់នាងមិនស្ថិតនៅក្នុងនាងទេឬ?
ហេតុអ្វីបានជាពួកគេធ្វើឲ្យយើងខ្ញុំខឹង ដោយរូបរាងរបស់ពួកគេ
និងដោយអំពើឥតបុរេយោជន៍ចម្លងទាំងឡាយ?
រដូវច្រូតកាត់បានកន្លងផុតទៅហើយ រដូវក្ដៅបានបញ្ចប់ហើយ
ហើយយើងមិនគួរឲ្យបានសង្កេតឃើញឡើយ។ ព្រោះតែប្លែករបស់កូនស៊ីនប្រឆាំងនឹងខ្ញុំ
ខ្ញុំក៏រងរបួសដៃ; ខ្ញុំក៏រងរបួសជើងដោយសារស្រាប់; ស្ថានភាពស្រាប់ដែលបានចាប់កាន់ខ្ញុំ។
តើមានបុរាណនៅគឺឡានទេឬ? តើមានគួរឲ្យទោសនៅទីនោះទេឬ?
ហេតុអ្វីបានជាស្ថានភាពរបស់កូនស៊ីនប្រឆាំងនឹងខ្ញុំមិនបានសង្វេគឡើយវិញដូចនេះ?
យេស៊ូវ 8:15-22។